

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 121:

Forslag til folketingsbeslutning om gebyrer for rykkerbreve fra amtskommuner og kommuner.

Af Frank Aaen (EL) og Jette Gottlieb (EL).
(Fremsat 17/3 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

I beslutningsforslaget pålægges regeringen at fremsætte et lovforslag om, at kommuner og amtskommuner højst må opkræve et gebyr på 50 kr. i forbindelse med udsendelse af rykkerbreve og visse andre skrivelser. Desuden skal det efter beslutningsforslaget præciseres, at tilsigelser til udlægsforretninger og begæring om indeholdelse eller tilbageholdelse i løn tidligst kan udsendes efter gentagne rykkerbreve.

Baggrunden for fremsættelsen af beslutningsforslaget er ifølge bemærkningerne, at Enhedslisten finder det urimeligt, at der i kommuner og amtskommuner kan optræde gebyrer, der er større end de omkostninger, der er forbundet med udsendelse af rykkere, og at det typisk er mennesker med lave indkomster, der kommer i restance og dermed rammes af gebyrer.

Det fremgår også af bemærkningerne til forslaget, at Enhedslisten mener, at der bør være ens regler for gebyrer for private virksomheder, kommuner og amtskommuner, og at det er på den baggrund, der bliver foreslået et gebyr på højst 50 kr.

Efter de gældende regler i gebyrloven kan kommunerne opkræve gebyrer på højst 250 kr. for udsendelse af rykkerbreve, tilsigelser til udlægsforretninger, begæring om indeholdelse eller tilbageholdelse i løn m.v. Gebyrets størrelse er ikke afhængigt af de omkostninger, der er forbundet med udsendelse af f.eks. et rykkerbrev.

Regeringen mener ikke, det er urimeligt, at man kan opkræve gebyrer, der er større end de omkostninger, der er forbundet med udsendelsen af f.eks. rykkere. Formålet med at have den gebyrpolitik er jo og har været fortsat at forbedre restancesituationen på den kommunale sektors område ved at give restanterne et incita-

ment til at indbetale skyldige beløb rettidigt, sådan at der opstår færre restancer.

Det er faktisk ret store beløb, borgerne skylder det offentlige, og det ser ud til, at loven lever op til sit formål. De samlede restancer til det offentlige stagnerede fra 1991-1994 med en svagt nedadgående tendens. Og af en opgørelse fra Kommunernes Landsforening fremgår det, at de restancer, som kommunerne inddriver, i 1994 blev opgjort til 16,6 mia. kr. og i 1998 til 13 mia.

Det fald i størrelsen af de kommunale restancer på mere end 20 pct. i en 4-årig periode må bl.a. tilskrives de gennemførte forbedringer af mulighederne for restanceinddrivelse, herunder gebyrlovens bestemmelse.

Kommunernes Landsforening har også oplyst over for Indenrigsministeriet, at man i kommunerne vurderer, at opkrævning af gebyrer ved udsendelse af rykkerbreve har en god effekt over for specielt mindre restancer og sjukskeri, hvilket giver opkrævningsafdelingerne bedre muligheder for at koncentrere sig om opkrævninger af de store udeståender.

Men det er også sådan, at kommunerne har en mulighed for at differentiere ud fra deres kendskab til lokale forhold. Og det er jo også sådan, at mennesker, der skylder, kan slippe for rykkerbreve og gebyrer ved at indgå en afdragsordning med kommunerne.

Og derfor er det også vigtigt, at gebyrerne her er et forsøg på at tilskynde borgerne til at henvende sig til det offentlige, sørge for at få små restancer ud af verden og få en afdragsaftale om de lidt større restancer. Det er i allerhøjeste grad også i borgernes egen interesse.

Det er jo også sådan, at det offentlige ikke selv kan vælge sine kunder, sådan som det private kan, men at man er nødt til at være i et økonomisk forhold til borgere af forskellige grunde i forhold til ydelser osv.

Desuden vil en nedsættelse af gebyrmaximum på de 250 kr. i den kommunale gebyrlov også have nogle økonomiske konsekvenser for kommunen og i øvrigt være et brud på aftalen om kommunernes økonomi, som regeringen har indgået med Kommunernes Landsforening.

Endelig mener jeg også, det kan være uhenigtsmæssigt at pålægge kommunerne, at de skal udsende et bestemt antal rykkerbreve, fordi det også ændrer på den fleksibilitet, der er, og hvor kommunerne kan have brug for at være hurtigt ude med et krav om, at man vil